

«Тасдиқ мекунам»

Ректори Донишгоҳи давлатии забонҳои

Тоҷикистон ба номи Сегим Улуғзода

доктори илмҳои педагогӣ, профессор

Рачабзода М.

«15» 08 соли 2019

ТАҚРИЗИ

муассисаи тақриздиханда ба диссертатсияи Юсупова Сурайё Абдумачидовна дар мавзӯи «Таҳқиқи луғавӣ-семантикӣ ва сохтори воҳидҳои луғавии марбут ба наботот дар шеваҳои ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.22 – Забонҳои халқҳои кишварҳои хориҷии Аврупо, Осиё, Африқо, сокинони бумии (аборигенҳо) Амрико ва Австралия (забони тоҷикӣ)

Тавачҷуҳи донишмандон ва баррасии шеваҳои забони тоҷикӣ диққати олимонро барвақт ҷалб кардааст. Ин аст, ки дар ин росто асару мақолаҳои зиёди илмӣ офарида шудааст. Дар давраи нави глобализатсияи ҳаёти ҷомеаи ҷаҳонӣ барои ҳифзи забони адабии меъёр, таҳқиқи сарчашмаҳои тақмили таркиби луғавии он яке аз масъалаҳои асосии илмӣ ба шумор меравад. Забони адабии тоҷикӣ садсолаҳост, ки аз шеваҳо ба унвони манбаи муҳими лексикӣ истифода менамояд. Имрӯз ҳам шеваҳои забони тоҷикӣ яке аз сарчашмаҳои асосиест, ки метавон ба онҳо таъя кард, зеро дар онҳо калимаю ибораҳои муҳими қадимӣ маҳфузанд ва метавонанд, фонди луғавии забонро тақмил диҳад.

Бо вучуди он, ки даххо нафар олимони саршиноси хориҷию ватанӣ, аз қабилӣ В.П. Григорев, М.С. Андреев, Д.И. Эделман, И.И. Зарубин, В.С. Расторгуева, А.З. Розенфелд, А. Л. Хромов, Б.Ниёзмухаммадов, Л.Бузургзода, Р.Ғаффоров, Ғ.Ҷӯраев, Ф.Зикриёев, Б.Камоллидинов, Р.Л. Неменова, О.Маҳмадҷонов, С.Раҳматуллозода, А. Д.Ҳомидов, И. М. Стеблин-Каменский, Т. Н. Пахалина, Н. Офаридаев, Ш. Исмоилов, М.Маҳадов, Ҷ.Мурватов, М.Маҳмудов, Т.Максудов, Б.Бердиев, С.Мирзоев, Р.Сангинова, З.Замонов, Н. Ғадоев, Б.Тӯраев ва дигарон ба

таҳқиқи масъалаҳои савтиёт, лексика, фразеология ва грамматикаи шеваҳои забони тоҷикӣ даст зада, асару мақолаҳои зиёди илмӣ пешниҳод кардаанд, ҳанӯз масъалаҳои ҳалнашуда дар шевашиносии тоҷик зиёданд. Яке аз масъалаҳо баррасии қабатҳои луғавии таркиби луғати лаҳҷаҳо мебошад, ки дар давраи нави тараққиёти шевахоямон мубрам арзёбӣ мегардад. Аз ҳамин дидгоҳ, **мубрамни мавзӯи** диссертатсионии Юсупова Сурайё Абдумачидовна «Таҳлили луғавӣ-семантикӣ ва сохтори воҳидҳои луғавии марбут ба наботот дар шеваҳои ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ» аён мегардад.

Калима ва ибораҳои марбут ба наботот аз қадим ҳамнафаси мардум аст, зеро онҳо ҳам мисли одамон зодаи табиатанд ва дар ҳар лаҳзаи зиндагӣ барои инсонҳо ба унвони гиёҳҳои таботатӣ, хӯрок, сохтмон, киштукор, сохтани асбобҳои рӯзгор, олоти меҳнат ва дар номгузориҳои деҳаю гузарҳо, чарогоҳу маконҳои истироҳатӣ ва, умуман, дар рӯзгордорӣ заруритарин ашё мебошанд. Аз ин ҷиҳат, мардум барои ифодаи онҳо калимаю ибораҳои зиёде ихтироъ кардааст, ки ба аломату хусусиятҳои онҳо вобастагии хоса доранд. Чамъоварӣ ва баррасии илмии онҳо донишу малака, маҳорат ва сабурии махсусро талаб мекунад, ки ин хусусиятҳоро музимни мутолиаи кори диссертатсионии Юсупова Сурайё Абдумачидовна мушоҳида кардем.

Мавзӯе, ки аз тарафи унвонҷӯ мавриди пажӯҳиши илмӣ қарор гирифтааст, бешубҳа, дар забоншиносии муосири тоҷик ва махсусан, дар шевашиносии тоҷик **аҳамияти калони илмӣ-назаривӣ ва амалӣ** дошта, дар ин соҳа таҳқиқоти нав ба шумор меравад.

Диссертатсия аз муқаддима, ду боб, хулоса, рӯйхати адабиёт ва ихтисораҳо иборат аст.

Дар **муқаддима** оид ба мубрам будани масъала, дараҷаи таҳқиқи мавзӯ, ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқот, навгонҳои қор, аҳамияти назариявӣю амалии таҳқиқот, роҳу усулҳои таҳқиқ, асосҳои назариявӣю методологӣ, масоили асосии ба дифоъ пешниҳодшаванда, мавод ва манбаи таҳқиқ, муҳокимаи (апробатсия) диссертатсия ва сохтори он маълумот дода мешавад.

Боби якум “Тахлили луғавӣ-семантикии воҳидҳои луғавии марбут ба наботот” ном дошта, аз 4 фасл иборат аст. Фасли якуми боби аввал “Номи анвои дарахтони мевадиханда” ном дошта, аз 10 зерфасл иборат аст. Дар ин фаслҳо ба масъалаи баррасии истилоҳоти умумии марбут ба анвои дарахтони мевадиханда (зерфасли 1.1.1) аз қабилҳои пӯндӣ, пайвандӣ, дӯснӣ, паҳрамбарг (пахнбарг), кӯндок, саршох (болҳои навда), ғурӯк, кӯрӯк, ҷӯшмӯк, кӯлела, бачаҳӯрак, кӯрӯк // кӯрӯк, мавизак ва ғ.; “номи анвои себ” (1.1.2) латасев, мулоӣимсев // мӯлоӣимсев, ордаксев, қопасев, хубонӣ//хувони, кӯлчасев, ҷойниксев // ҷойнӯксев, боғӯлмасев, шойисев // шохӯсев, севбийӣ/ /севбиҳӣ ва ғ.; номи анвои нок (1.1.3.) нашпотиӣ//нашпотиӣ// нашпоти, ношпотиӣ, мурут//мӯрут // мӯрут//амрут, кайвон//кайвон, қаҳин, севнок ва ғ.; номи анвои зардолу (1.1.4.): қандак, руҳак, хӯрмаӣ, сӯфедак, сӯфара, шириндуна ва ғ.; номи анвои олу (1.1.5.): олу//олӣ, олича, гелос//гӯлос, олболу, зардолӣча, ғандолӣ, қаҳролу, сийагӯлос, навгелос, зардгӯлос ва ғ.; номи анвои шафтолу (1.1.6.): шафтолӣ, пашмак, лашмак, анҷиршафтолу, кӯлчашафтолӣ, сӯрхшафтолу, сӯфедшафтолу ва ғ.; номи анвои ангур (1.1.7.): таговӣ, бахтиӣори, ҳисайнӣ, говангур, лалӣ, лағлангур, сийангур, сӯфедангӯр, гурдаӣ гов ва ғ.; номи анвои тут (1.1.8.): гӯлтут, ҳастут, нартут, сӯфедтут; сийаҳтут; бурпӯштак, раҳштут, сӯрхтут, қалатут, тути сийа, тути дӯхтарчин, тути ведуна, тути рованӣ, тути овғуч, тути шайҳӣ ва ғ.; номи анвои чормағз (1.1.9.); номи анвои дулона, санҷит, анор, анҷир (1.1.10.) мавриди баррасии илмӣ қарор гирифтаанд.

Фасли дуюми боби аввал “Номи анвои дарахтони бемева” ном дорад. Вай аз 4 зерфасл иборат аст. Агар дар зерфасли аввал доир ба қалимаву истилоҳоти умумии марбут ба дарахтони бемева (аз қабилҳои дӯраҳт, бед, тирак ва ғ.) таҳқиқот анҷом гирифта бошад, дар зерфаслҳои 2, 3 ва 4-уми ин фасл номи анвои бед (кӯндабед, қатбед, хинбед, сийабед // сийаҳбед, сӯрхбед, қалбед, зарбед ва ғ.); номи анвои “сӯфедор” ва ҳамҷинсаи “тирак” (ар-ар // ғар-ғар // ҳар-ҳар, девдор, сӯфедтерак, састирак, мирзотерак ва ғ.) ва номи анвои дигари дарахтони бемева (арча, сада, туғ, сийадӯрах // сийаҳдӯрах, шулаш, шингӯлич, бандӯк, шулаш,

карағоч // қарығоч, сийадърах // сийахдърах ва ғ. баррасии илмӣ сурат гирифта, имконоти иборасозии онҳо нишон дода шуда, худуди интишори онҳо дар шеваҳои чанубӣ ва чануби шарқӣ муайян гардида, бо забони адабии тоҷикӣ, шеваҳои забони тоҷикӣ муқоиса шудаанд, ки дар таҳқиқоти илмӣ хеле муҳим мебошанд.

Фасли сеюми боби аввал “Номи анвои зироатҳои полезию ғалладона” номгузорӣ шуда, аз 12 зерфасл иборат аст ва дар онҳо истилоҳоти умумии ифодакунандаи анвои зироатҳои полезию ғалладона, номи навъҳои зироатҳои харбуза, тарбуз, каду, пиёз, картошка, лаблабу, гандум, чав, арзан, лӯбиё, нахӯд ва чуворимакка баррасии илмӣ сурат мегардад ва маълумоти таҳлилии таҳқиқотӣ пешниҳод мегардад. Ҳар як зерфасл ба яке аз анвои зироати полезӣ бахшида шудааст, ки дар таҳқиқи ин гуна қабатҳои луғавӣ усули дурусти илмӣ маҳсуб мегардад. Мисолҳои аз шеваҳо овардашуда мутмаинкунанда мебошанд.

Фасли чоруми боби аввал “Номи анвои алафу ғиёҳ ва буттаҳо” аз 10 зерфасл иборат аст. Дар онҳо роҷеъ ба истилоҳоти ифодакунандаи номи умумии алафу ғиёҳ ва буттаҳо, номи анвои ғиёҳҳои гуногуни истеъмолии ғайриистеъмолий, номи ғиёҳҳои шифобахш, номи анвои пудина, замбурӯғ, чукрӣ, ғиёҳҳои номи анвои гул, чорӯб ва хор баҳс мекунад, теъдоди онҳо хеле зиёд аст. Онҳо аз ҷиҳати сохт сода, сохта мураккаб ва аз ибораҳо сохта шудаанд. Муаллифи диссертатсия ба хулосаи мантиқӣ меояд, ки як теъдод аз номи анвои растаниҳо хусусияти умумихалқӣ дорад, аммо аксарияти қулли онҳо ба шеваҳои чанубӣ ва чануби шарқӣ забони тоҷикӣ мансубанд. Дар қор худуди интишори (изоглоси) калимаҳои ин фасл ҳам мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Боби дуюми диссертатсия “Роҳҳои ташаккули воҳидҳои луғавии марбут ба наботот” ном дорад. Дар баҳши “Матолиби муқаддамоти”-и ин боб қайд мегардад, ки ташаккули воҳидҳои луғавии марбут ба анвои наботот аз роҳҳои анъанавии калимасозии забони тоҷикӣ ташаккул ёфта, асосан, роҳи морфологӣ воситаи асосии сохташавии калимаҳо марбут ба наботот аст. Дар боби мақсуд унвонҷӯ ба осори назариявии ба масъалаи таҳқиқи калимасозии шеваҳои забони тоҷикӣ бахшидашуда, аз қабали осори В. С. Расторгуева, А. Л. Хромов, Р. Ғаффаров,

Ғ. Ҷӯраев, А. З. Розенфелд, М. Маҳмудов, Ҷ. Мурватов, У. Обидов, М. Маҳадов, Б. Бердиев, Ш.Исмоилов, Р.Саидов, С.Раҳматуллозода ва дигарон таъя менамояд. Воқеият ин аст, ки муҳаққиқон дар бораи хусусиятҳои калимасозии вожаҳои марбут ба наботот ғайр аз ишораҳои кӯтоҳ таҳқиқоти алоҳидаи диссертатсионӣ пешниҳод накардаанд ва диссертатсияи тақризшаванда доир ба ин масъала кори нав ва мукаммали илмӣ ҳисоб меёбад.

Дар ин боб аз 4 фасли таҳқиқӣ манзур гардидааст. **Фасли якуми боби дуум “Нақши калимаҳои сода дар такмили воҳидҳои луғавии марбут ба наботот”** ном дошта, дар се зерфасли он масъалаҳои “Воҳидҳои луғавии сода, ки номи умумии растаниҳоро ифода мекунанд”, “Воҳидҳои луғавии сода, ки номи растаниҳои ҳосилдеҳро ифода мекунанд” ва “Воҳидҳои луғавии сода, ки номи растаниҳои бемеvaro ифода мекунанд” мавриди баррасии илмӣ қарор мегиранд. Аз маводи баррасишуда маълум мегардад, ки воҳидҳои луғавии содаи марбут ба растаниҳо, асосан, тоҷикианд ва аз қадим дар шеваҳои забони тоҷикӣ истифода шуда, дар ташаккули фонди асосии луғавии лаҳчаҳо хизмат кардаанд.

Дар фасли дуум ба масъалаи **“Нақши пасвандҳо дар сохтани калимаву истилоҳоти марбут ба воҳидҳои луғавии соҳаи наботот”** даст зада, исбот мегардад, ки дар шеваҳои ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ дар сохтани калимаю истилоҳоти ифодакунандаи номи наботот ва мафҳумҳои ба он алоқаманд пасвандҳои **-ак, -ӯ//-ғӯ, -ча, -а, -ақӣ, -ин, -ина, -зор** истифода мешаванд ва дар диссертатсия нақши ҳар кадоми он дар алоҳидагӣ мавриди баррасӣ қарор мегирад.

Муҳаққиқ зимни баррасии маводи шеваҳои мазкур ба хулосаи дуруст меояд, ки пасванди **-ак** сермаҳсул, пасванди **-ӯ//-ғӯ** нисбат ба пасванди **-ак** камтар, аммо назар ба пасвандҳои каммаҳсули **-ча, -а, -ақӣ, -ин, -ина, -зор** вожаҳои бештаре сохта, маҷмӯан пасвандҳо яке аз воситаҳои асосии калимасозӣ буда, дар ташаккули воҳидҳои луғавии марбут ба наботот саҳми арзанда доранд.

Фасли сеюми боби дуум **“Васлшавии калимаҳо омили ташаккули воҳидҳои луғавии марбут ба наботот”** номгузорӣ шудааст ва дар 3 зерфасл масъалаҳои **“Калимаҳои мураккаби пайваст”, “Калимаҳои мураккаби тобеш”** ва

“Калимаҳои мураккаби омехта” мавриди баррасии илмӣ қарор мегиранд. Дар диссертатсия ин зерфаслҳо дар алоҳидагӣ таҳқиқ шуда, хусусиятҳои калимасозии қолибҳои калимаҳои мураккаби пайваст, тобеъ ва омехта муайян гардида, сермахсулӣ ё каммахсулии онҳо нишон дода мешавад. Таъкид мегардад, ки калимаҳои мураккаби пайваст дар ташаккули номи наботот чандон нақш надоранд, аммо калимаҳои мураккаби тобеъ нисбатан сермахсул буда, бо қолибҳои исм+исм, исм + феъл, сифат + исм ва шумора + исм маҷмӯан 162 калима сохта шудааст. Калимаҳои мураккаби омехта ҳам бо диди дурусти илмӣ таҳқиқ мегарданд.

Ба масъалаи таҳлили ибора-истилоҳот фасли чоруми боби дуюми диссертатсия **“Нақши ибора - истилоҳот дар ташаккули воҳидҳои луғавии марбут ба наботот”** бахшида шудааст. Мутобиқи маводи диссертатсия маълум мегардад, ки дар шеваҳои ҷанубӣ ва ҷануби шарқии забони тоҷикӣ барои ифодаи анвои наботот, асосан, ибораҳои номӣ истифода шудаанд. Ин ибораҳо ифодакунандаи анвои растаниҳои мевадиханда ва бемева мебошанд ва дар диссертатсия ибораҳо аз рӯйи калимаҳои калидӣ баррасӣ шудаанд, ки мантиқӣ ба назар мерасад. Дар диссертатсия омори калимаҳо оварда мешавад ва дар маҷмӯъ ибора-истилоҳоти ифодакунандаи растаниҳои мевадиханда 137 адад ва ибора-истилоҳоти растаниҳои бемева 67 ададро ташкил додаанд.

Дар диссертатсия ба маъноҳои дар фарҳангҳо мавҷудбуда бо истифода аз «Фарҳанги забони тоҷикӣ» (1969); Персидско-русский словарь (1983), “Фарҳанги имлои хати форсӣ” (А.Содиқӣ, 1383), “Фарҳанги гӯйиши кирмонӣ” (М.Саффорӣ, 1375), “Фарҳанги рӯзи сухан” (Ҳ.Анварӣ, 1383) тақия карда, зимни таҳлилҳо аз андешаҳои олимони саршиноси соҳа мисли В. С. Расторгуева, Д.Саймиддинов, Ғ.Ҷӯраев, А. З. Розенфелд, Ш.Рустамов, Ҷ.Мурватов, С.Раҳматуллозода, М. Маҳмудов, Н.Ғадоев, Р.Сангинова, У.Обидов, И.Сулаймонов, Б.Бердиев ва дигарон оид ба истифодаи калимаҳои марбут ба наботот дар шеваҳо ва забонҳои дигари оилаи забонҳои эронӣ, ҳудуди паҳншавии онҳо дар лаҳҷаҳои забони тоҷикӣ,

вариантҳои умумистеъмолии онҳо, масоили роҳҳои калимасозӣ баҳсҳо ва таҳлилҳои илмӣ сураат мегирад.

Хулосаи диссертатсия 15 бандро фаро мегирад, ки муҳимтарин масъалаҳои дар диссертатсия матраҳшуда ҷамъбасти илмӣ мегарданд.

Аз баррасии диссертатсия метавон бо дилпурӣ изҳор кард, ки муаллиф мақсаду вазифаҳои дар пеш гузошташро пурра иҷро кардааст ва дар дасти мо як кори мукамал ва ба анҷомрасида меистад, ки дар баррасии номи анвои наботот аҳамияти муҳими амалӣ ва назариявӣ дорад.

Натиҷаҳои кор бешубҳа дар пешбурди кори таълими фанни шевашиносӣ, лексикография ва лексикологияи таърихӣ кунунӣ, таърихи забон ва ғайра аҳамияти калон доранд. Зимни таҳқиқ аз усулҳои муқоисавӣ-таҳлилӣ, шарҳу тафсир, усули лексикӣ-семантикӣ сохторӣ, усули баррасии омории воҳидҳои луғавӣ, мушоҳида ва усулҳои маъмули синхронӣ ва диахронӣ истифода кардааст, ки барои ташреҳи илмии кор мувофиқанд.

Дар баробари муваффақиятҳои муҳимми зикршуда диссертатсия баъзе камбудиву норасоиҳо дорад, ки ислоҳи онҳо барои беҳтар шудани сифати кор муфиданд, аз ҷумла:

1. Ба назари мо боби якуми рисола дар ҳамин шакле, ки ҳафт ба ду боб тақсим мешуд, беҳтар буд. Боби якумро “Номи анвои растаниҳои мевадиханда” ва боби дуюмро “Номи анвои растаниҳои бемева” номгузорӣ карда, номи анвои зироатҳои полезию ғалладонаро ба боби якуми пешниҳодшуда ва номи анвои алафу гиёҳ ва буттаҳоро ба боби дуюми пешниҳодкардаи мо ҳамроҳ мекард, мантиқӣ мешуд.
2. Аз муҳтавои диссертатсия бармеояд, ки боби дуюми рисоларо низ ба ду боб ҷудо кардан ба мақсад мувофиқ буда, дар боби аввал калимаҳои содаю сохта ва дар боби дуюм калимаҳои мураккаб ва ибора-истилоҳот баррасӣ мешуданд, дурусттар мебуд. Ҳаҷм ва мазмуни бобҳо низ ба ин кор мусоидат мекунад.

3. Ба назари мо вақти он омадааст, ки шевашиносон дар ин гуна корҳо аз транскрипсияи байналхалқии лотинӣ истифода намоянд ва ин кор ҳам агар аз ин алифбо баҳра меҷуст, беҳтар буд.
4. Барои равшантар шудани фарқиятҳои луғавии шеваи ҷанубӣ аз ҷануби шарқӣ хуб мешуд, ки дар охири бобҳо хусусиятҳои барҷастаи онҳоро дар алоҳидагӣ нишон меод.
5. Баъзан зимни баррасиҳо ба ҳайси мисол калимаҳои умумихалқӣ (аз қабилҳои дона, хомтоқ, хомпиёз, майдабарг) низ оварда мешаванд. Хуб мешуд, ки бештар ба лексикаи лаҳҷавӣ таъкиди карда мешуд.
6. Дар баъзе саҳифаҳои диссертатсия ғалатҳои услубӣ, имлоӣ ва китобат ба ҷаҳд мерасанд (саҳ. 27, 36, 65, 96, 122, 143 ва ғ.).

Камбудию норасоии овардашуда ба ҳеҷ вазҳ аҳамияти илмӣ таҳқиқотро кам намесозанд, зеро онҳо, асосан, хусусияти таҳририро ислоҳшаванда дошта, диссертант дар оянда зимни ҳамчун монография ба ҷоп тайёр кардани диссертатсия метавонад аз ин пешниҳодот истифода намояд.

Фишурдаи диссертатсия (ба забонҳои тоҷикӣ ва русӣ), мақолаҳои доир ба мавзӯи нашркардаи диссертант мазмуну муҳтавои диссертатсияро комилан инъикос мекунанд.

Аз феҳрасти мақолаҳои **Юсупова Сурайё Абдумачидовна** бармеояд, ки ӯ роҷеъ ба мавзӯи таҳқиқотӣ 7 номгӯи корҳои илмӣ ҷоп намудааст, ки 4-тои он дар маҷаллаҳои тақризшавандаи КОА ФР ва КОА ҚТ ба таъкиди расидаанд.

Хулосаҳои муҳтасари қори диссертатсионӣ, ки бо забонҳои тоҷикӣ, русӣ ва англисӣ дар охири автореферати диссертатсия оварда шудаанд, тибқи талаботи ҷорӣ Комиссияи олии атестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳия гардида, моҳияти илмӣ диссертатсияи мазкурро ба таври фишурда инъикос менамоянд.

Диссертатсия ба талаботи Низомномаи намунавӣ оид ба Шӯрои диссертатсионӣ ва Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор), ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26 ноябри соли 2016, таҳти №505 тасдиқ

10.02.22 – Забонҳои халқҳои кишварҳои хориҷии Аврупо, Осиё, Африко, сокинони бумии (аборигенҳо) Амрико ва Австралия (забони тоҷикӣ) мебошад.

Тақриз дар ҷаласаи васеи кафедраи назария ва амалияи забоншиносии Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода қабул шудааст. Дар ҷаласа иштирок доштанд 15 нафар. Натиҷаи овоздихӣ: «тарафдор»- 15 нафар, «муқобил» - нест, протоколи №11, аз 28-уми июни соли 2019.

Муқарриз,

доктори илмҳои филологӣ

О.Маҳмадҷонов

Мудири кафедраи назария ва амалияи забоншиносии

Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон

ба номи С. Улуғзода,

н.и.п., дотсент

А. Наврасов

Нишонӣ: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

ш. Душанбе, кӯчаи Муҳаммадиев, 16/7

Тел: 232-50-00, 232-50-03

Моб: (992) 900084149

E-mail: navrasov1972@mail.ru

Имзои дотсент Наврасов Абдурауфро тасдиқ менамоям.

Сардори шуъбаи кадрҳои Донишкадаи давлатии

забонҳои Тоҷикистон ба номи С.Улуғзода

Ш. Начмуддинов

“15” 08 2019